

HZ. MUHAMMED'İN İLK DÖNEMLERDEKİ HALİ (1)

Peygamberimiz (s.a.v) efendimizin hayatını okuyorum fakat İslamiyet'ten önceki ibadeti neydi, nasıldı yani 40 yaşında peygamberlik gelmiştir o zamanlarda namaz ve ayetler indi ve ibadet yapılıyordu ... Ondan önce 25 yaşındayken küçükken namaz kılıyor muydu onu çok merak ediyorum ..

Cevap: Kur'ân'ın ifadesine göre Hz. Muhammed, kavminin bir bireyi olarak yaşıyor, Allah'ı tanıyor, kavmi gibi haccediyor, ibadet de ediyordu. Çünkü sanıldığı gibi Araplar Allah tanımaz dinsiz insanlar değillerdi. Ancak onlar Allah ile kul arasında aracı olacaklarına, kendilerini Allah'a yaklaştıracaklarına inandıkları birtakım putlara da taparlardı. Aslında taptıkları putlar, Allah'ın kızları sandıkları meleklerin heykelleriydi. Gelen rivayetler, Hz. Muhammed'in hiç puta saygı göstermediğini ifade etmektedir. Ancak Allah'a nasıl ibadet edileceğini bilmediği için sıkıntı içinde idi. Zaman zaman bu durumdan bunalıyordu. İşte Kur'ân Duha Suresinde "Seni sapık bulup doğru yola iletmedi mi?" âyetiyle bu duruma işaret etmekte ve bu halin kendisini nasıl sıktığını, bunalıttığını bir sonraki surede açıklamaktadır:

Konuyu iyi anlayabilmek için **Yüce Kur'ân'ın Çağdaş Tefsiri** adlı Tefsirimizde Şerh Suresinin, 1-8. âyetlerine yaptığımız açıklamayı yadetmeyi gerekli görüyorum:

Duhâ Sûresinin devamı gibi olan bu âyetlerde yüce Allah, Hz. Peygamber'i tatmin ve tesellî etmek, onun maneviyatını güçlendirmek üzere olumsuz, inkâr sorularıyla onun göğsünü açtığını, yani gönlünü ferahlandırıldığını; üzerine ağır bir yük gibi binen sıkıntıları kaldırıp attığını; kendisini bunalımlara sokan tereddütlerini giderip gönlünü huzur ve itmi'nâna kavuşturduğunu;.. belirtmektedir. Peygamber(s.a.v.)in göğsünün açılması, peygamberlik gelmezden önceki devirlerinde toplumun içinde bulunduğu sapıklığı, gidilen yolun doğru bir yol olmadığını düşünmesinden doğan sıkıntılardan, huzursuzluklardan kurtarılması, peygamberlikle başlayan vahiylerle gönlünün huzur ve sükûna kavuşturulmasıdır. Bundan önce inmiş olan Duhâ Sûresinde onun, peygamberlikten önceki tereddütlü, sıkıntılı durumu, dalâlet (şaşkınlık) ile vasıflandırılmıştı. O da toplumun bir bireyi olarak toplum içinde yaşıyor, ama uygulanan din ve ahlâk tarzını beğenmiyordu. Zira yapılan ibadetler putatapıcılığa dönmüş, ibadet ruhunu kaybetmiş, gösteriş asıl amaç haline gelmişti. Fakirler eziliyor, güçlüler refah içinde yaşıyorlardı. Bu gidişi beğenmiyordu ama toplumun bundan nasıl kurtarılacağını da bilmiyordu. Zaman zaman içi sıkılıyor, bunalıyor, huzuru tenhada ibadet etmekte buluyordu. İşte onu peygamberliğe hazırlayan bu ibadet ve riyazetleri, bir gün meyvesini verdi ve onun gönlünü

Tanrının vahyine açtı. Artık ruhunu huzura kavuşturan vahiyler gelmeğe başlamıştı.

(devamı yarın..)